

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 27. 9. 2017
COM(2017) 571 final

2017/0245 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

**ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2016/399, pokiaľ ide o pravidlá vzťahujúce sa na
dočasné obnovenie kontroly vnútorných hraníc**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

V priebehu posledných dvoch rokov Európska únia zaznamenala významný nárast prípadov dočasného obnovenia kontroly vnútorných hraníc. Od septembra 2015 bola takmer 50-krát obnovená a predĺžená kontrola hraníc (v porovnaní s 36 prípadmi obnovenia kontroly hraníc v období rokov 2006 – 2015¹). Dôvodom boli sekundárne pohyby neregulárnych migrantov a zvýšenie cezhraničných teroristických hrozieb, ktoré predstavujú vážne ohrozenie vnútornej bezpečnosti alebo verejného poriadku niektorých štátov schengenského priestoru. Tieto závažné ohrozenia prinútili niektoré členské štáty k tomu, aby niekoľkokrát predĺžili obnovenú kontrolu hraníc, niekedy až do vyčerpania lehôt povolených v rámci súčasných právnych predpisov.

Už v máji 2017 Komisia uznala, že opakované teroristické útoky ukázali, že v posledných rokoch vznikli nové bezpečnostné výzvy. Hoci súčasný právny rámec postačoval na riešenie doterajších výziev, Komisia začala v tejto súvislosti uvažovať nad tým, či je dostatočne prispôsobený na riešenie meniacich sa bezpečnostných hrozieb.

Na základe súčasných schengenských pravidiel je možné vykonávať kontrolu vnútorných hraníc dlhšie ako šesť mesiacov, ak existujú - podľa schengenského hodnotenia – závažné nedostatky v riadení vonkajších hraníc niektorého členského štátu, ktoré ohrozujú celkové fungovanie priestoru bez kontroly vnútorných hraníc, alebo ak niektorý členský štát porušuje ustanovenia rozhodnutia Rady, v ktorom boli identifikované opatrenia na zmiernenie rizík v oblasti kontroly vonkajších hraníc ohrozujúcich fungovanie schengenského priestoru [postup uvedený v článku 29 Kódexu schengenských hraníc, zmeneného a doplneného nariadením (EÚ) 2016/1624 zo 14. septembra 2016 o európskej pohraničnej a pobrežnej strážii]². V takom prípade Rada na základe návrhu Komisie môže odporučiť, aby jeden alebo viaceré členské štáty rozhodli o obnovení kontroly hraníc na celej dĺžke alebo na určitých úsekoch svojich vnútorných hraníc počas určitej doby neprekračujúcej šesť mesiacov, pričom túto dobu možno trikrát predĺžiť³.

Ak závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti nie je – ako sa preukázalo počas schengenského hodnotenia – spojené s nedostatkami v riadení vonkajších hraníc, na obnovenie kontroly vnútorných hraníc sa vzťahujú podmienky a lehoty uvedené v článkoch 25 až 28 Kódexu schengenských hraníc. Preto je možné kontrolu vnútorných hraníc vykonávať najviac šesť mesiacov – v prípade predvídateľných udalostí, ako sú medzinárodné športové alebo politické podujatia (článok 25), alebo najviac dva mesiace v prípadoch vyžadujúcich si neodkladné opatrenia (článok 28). Podľa výkladu Komisie je

¹ Pozri zoznam prípadov obnovenia kontroly vnútorných hraníc: https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/borders-and-visas/schengen/reintroduction-border-control/docs/ms_notifications_-_reintroduction_of_border_control_en.pdf.

² V súlade s týmto postupom Rada 12. mája 2016 na základe návrhu Komisie odporučila, aby päť členských štátov, ktoré boli najviac zasiahnuté sekundárnym pohybom migrantov, obnovili kontrolu niektorých častí ich vnútorných hraníc. Rada 12. mája 2017 povolila týmto piatim členským štátom tretí a poslednýkrát túto kontrolu predĺžiť, a to do 11. novembra 2017.

³ V dôsledku prijatia nového nariadenia o európskej pohraničnej a pobrežnej strážii, ktoré prinieslo nové zdroje a nástroje (ako napríklad povinné posúdenie zraniteľnosti a naň nadväzujúce odporúčania, a povinné rezervy zdrojov), je riadenie hraníc EÚ odolnejšie voči novým problémom, ak by mali znovu nastať. Mali by výrazne obmedziť dôvody pre dočasné obnovenie kontroly vnútorných hraníc v súvislosti so situáciou na vonkajších hraniciach.

možné doby obnovenia kontroly hraníc uvedené v článkoch 28 a 25 kumulovať. To znamená, že pokiaľ ide o rozhodnutia o obnovení kontroly hraníc prijaté na základe rôznych dôvodov, každé oznámenie sa posudzuje individuálne a na základe jeho povahy s príslušnými lehotami uplatniteľnými na daný konkrétny prípad.

Využívanie dočasného obnovenia kontroly hraníc vo všeobecnosti ukazuje, že členské štáty uplatňujú toto opatrenie zodpovedným spôsobom⁴. Náklady vyplývajúce zo simulácie situácie bez schengenského priestoru jasne dokazujú, že z hľadiska ekonomie ide vždy o nákladné rozhodnutie⁵.

V posledných dvoch rokoch sa však preukázalo, že pravidlá a postup na predĺženie dočasnej kontroly vnútorných hraníc nie sú dostatočne prispôsobené na riešenie zvýšeného ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti. Súčasné pravidlá takisto nepodporujú využívanie alternatívnych opatrení na zmiernenie vážnych hrozieb. Okrem toho je potrebné zabezpečiť, aby členský štát, ktorý má v úmysle obnoviť alebo predĺžiť kontrolu hraníc, spolupracoval so susednými členskými štátmi. Zároveň je potrebné, aby právny rámec lepšie odrážal povinnosť členských štátov posúdiť, a to v značnom predstihu pred prijatím rozhodnutia o obnovení kontroly vnútorných hraníc, či a akým spôsobom by disponibilné alternatívne opatrenia mohli riešiť zistené ohrozenie. Tento postup je v súlade s odporúčaním Komisie z 12. mája 2017 o primeraných policajných kontrolách a policajnej spolupráci v schengenskom priestore, v ktorej boli, okrem iného, členské štáty vyzvané, aby v prípade závažného ohrozenia vnútornej bezpečnosti alebo verejného poriadku uprednostnili primerané policajné kontroly pred dočasným obnovením kontroly vnútorných hraníc.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Komisia dospela k záveru, že existuje potreba aktualizovať pravidlá týkajúce sa dočasného obnovenia kontroly vnútorných hraníc.

V súlade s týmto záverom má tento návrh tieto ciele:

- zabezpečiť, aby lehoty uplatniteľné na dočasnú kontrolu vnútorných hraníc členským štátom umožňovali v prípade potreby prijať potrebné opatrenia s cieľom reagovať na závažné ohrozenia vnútornej bezpečnosti alebo verejného poriadku;
- zaviesť lepšie procesné záruky s cieľom zabezpečiť, aby rozhodnutie o dočasnej kontrole vnútorných hraníc alebo o jej predĺžení bolo založené na primeranom posúdení rizík a prijaté v spolupráci s ostatnými dotknutými členskými štátmi;
- Na tento účel sa navrhuje toto:
- trvanie dočasného obnovenia kontroly vnútorných hraníc počas predvídateľného trvania závažného ohrozenia sa zvýši až na jeden rok (namiesto šesť mesiacov) a limit pre dĺžku predĺženia sa zvýši z najviac 30 dní na najviac 6 mesiacov.

⁴ Od roku 2006 (prijatie Kódexu schengenských hraníc) do roku 2015 (vznik migračnej krízy) boli kontrola hraníc obnovená 36-krát a takmer nikdy sa nepredlžovala – zvyčajne trvala len niekoľko dní alebo týždňov.

⁵ Podľa analýzy priamych hospodárskych nákladov spojených so situáciou bez schengenského priestoru, ktorú vykonala Komisia – t. j. situácie, v ktorej by bola obnovená kontrola hraníc na dlhšie obdobie, zdržania na hraniciach by mali výrazný vplyv na cezhraničnú dopravu (najmä cestnú), cestovný ruch, orgány verejnej správy a cezhraničných pracovníkov a cestujúcich. Pre tieto kategórie sa priame náklady odhadujú v rozmedzí od 5 do 18 mld. EUR ročne (t. j. 0,06 % a – 0,13 % HDP) v závislosti od času strateného v dôsledku oneskorení. Strednodobé nepriame náklady spojené so situáciou bez schengenského priestoru môžu byť značne vyššie než uvedené priame odhady, keďže vplyv na obchod, investície a mobilitu v rámci Spoločenstva by bol bezprecedentný, ak by odstránenie schengenského priestoru ohrozilo hospodársku integráciu.

- členské štáty budú pripravovať a predkladať posúdenia rizík v ktorých posúdia, ako dlho môže pretrvávajúť zistené ohrozenie, a ktoré úseky vnútornej hranice sú zasiahnuté, a zároveň v nich preukážu, že predĺženie kontroly vnútorných hraníc je opatrením predstavujúcim poslednú možnosť; ak sa kontrola hraníc predĺži na viac ako šesť mesiacov, daný členský štát takisto retrospektívne vysvetlí, akým spôsobom kontrola hraníc prispela k riešeniu zisteného ohrozenia; na zaručenie kvality takýchto posúdení rizík zapojí Komisia príslušné agentúry (Európsku agentúra pre pohraničnú a pobrežnú stráž a Europol).
- lepšie zohľadniť názor Komisie zahŕňajúci obavy, pokiaľ ide o nevyhnutnosť alebo primeranosť kontroly hraníc, a zaviesť konzultačný postup, do ktorého by bola zapojená Komisia, členské štáty a, ako sa v súčasnosti navrhuje, príslušné agentúry; potreba spolupráce so susednými členskými štátmi, ktoré sú zasiahnuté plánovanou kontrolou hraníc, bude lepšie pokrytá v rámci konzultačného postupu.
- zavádza sa nová možnosť predĺžiť kontrolu vnútorných hraníc na najviac dva roky, ak závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti presahuje lehotu jedného roka, a to za predpokladu, že jej dôvody sú stále rovnaké (napr. ohrozenie súvisiace s fungovaním cezhraničnej teroristickej siete) a že v rámci územia sú prijaté primerané výnimočné opatrenia na vnútroštátnej úrovni na účely riešenia ohrozenia (napríklad výnimočný stav).

V súvislosti s týmito zmenami sa v návrhu takisto objasňuje znenie ustanovenia určujúceho lehotu uplatniteľnú podľa článku 29 Kódexu schengenských hraníc.

Týmto návrhom sa nemenia dôvody na dočasné obnovenie kontroly vnútorných hraníc uvedené v Kódexe schengenských hraníc.

• **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Týmto návrhom sa menia všeobecné lehoty pre ukončenie dočasného obnovenia kontroly vnútorných hraníc, ako sa uvádza v článku 25, a to konkrétne v prípade predvídateľných udalostí/hrozieb pri súčasnom zachovaní princípu dočasného obnovenia kontroly hraníc a záruk vzťahujúcich sa na tento účel, pričom Komisia, na jednej strane, bude mať právo (a – v prípade trvania presahujúceho šesť mesiacov – povinnosť) zaujať stanovisko k nevyhnutnosti a primeranosti plánovanej kontroly, a „konzultačný postup“ na strane druhej, ktorý je uvedený v článku 27 ods. 5 Kódexu schengenských hraníc, sa teraz posilní účasťou príslušných agentúr, ktoré majú odborné znalosti na posúdenie informácií, ktoré predložil dotknutý členský štát v oznámení a v posúdení rizík. Kritériá pre dočasné obnovenie kontroly vnútorných hraníc stanovené v článku 26 Kódexu schengenských hraníc budú však platiť aj naďalej.

Návrh posilňuje zásadu, že obnovenie kontroly vnútorných hraníc musí byť opatrením, ktoré je poslednou možnosťou. Podľa článku 23 Kódexu schengenských hraníc sú členské štáty aj naďalej oprávnené vykonávať policajné kontroly na danom území vrátane pohraničnej oblasti, čo môže byť v niektorých prípadoch účinnou alternatívou k dočasnému obnoveniu kontroly vnútorných hraníc. Povinnosť predložiť posúdenie rizík, ktoré preukazuje, že plánované obnovenie alebo predĺženie kontroly hraníc je opatrením predstavujúcim poslednú možnosť, by mala ďalej podnietiť členské štáty k tomu, aby zvážili použitie alternatívnych opatrení, ako je napríklad posilnenie policajných opatrení. V tejto súvislosti sa bude v návrhu ďalej podporovať realizáciu odporúčaní Komisie o primeraných policajných kontrolách v rámci

daného územia⁶, v ktorých Komisia osobitne nabádala členské štáty k tomu, aby pred dočasným obnovením kontroly vnútorných hraníc uprednostnili tieto policajné kontroly.

Navrhované zmeny sú v súlade s článkom 72 ZFEÚ, pretože sa nedotýkajú výkonu povinností, ktoré členské štáty v súvislosti s udržiavaním verejného poriadku a zabezpečovaním vnútornej bezpečnosti.

Článok 29 Kódexu schengenských hraníc bude aj naďalej poskytovať iba jednu možnosť na predĺženie kontroly vnútorných hraníc, a to v prípade závažných nedostatkov v riadení vonkajších hraníc zo strany členského štátu preukázaných v schengenskom hodnotení. Táto možnosť bola nedávno posilnená príslušnými ustanoveniami nariadenia o európskej pohraničnej a pobrežnej stráž, kde absencia prijatia náležitých opatrení zo strany členského štátu v nadväznosti na negatívny výsledok posúdenia zraniteľnosti alebo absencia žiadosti od členského štátu o dostatočnú podporu z Európskej agentúry pre pohraničnú a pobrežnú stráž na účely reakcie na osobitný a neúmerný tlak na jeho vonkajšie hranice, ktorý ohrozuje fungovanie schengenského priestoru, by mohli odôvodňovať dočasné obnovenie kontroly vnútorných hraníc (článok 19 ods. 10 nariadenia o európskej pohraničnej a pobrežnej stráž).

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Podľa článku 26 Kódexu schengenských hraníc, ktorý sa naďalej uplatňuje, by každé rozhodnutie o dočasnom obnovení alebo predĺžení kontroly vnútorných hraníc malo zohľadňovať predovšetkým pravdepodobný dosah takéhoto opatrenia na voľný pohyb osôb v priestore bez kontroly vnútorných hraníc. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že smernica 2004/38/ES⁷ neobsahuje právo byť oslobodený od bezpečnostných kontrol pri prekračovaní hranice, na ktorých sa vykonávajú kontroly v súlade s Kódexom schengenských hraníc. Úprava maximálnej doby trvania kontroly vnútorných hraníc teda sama osebe nepredstavuje negatívne ovplyvnenie slobody pohybu. Iba zneužitie takejto možnosti by mohlo ovplyvniť slobodu pohybu.

Na zmiernenie tohto rizika sa navrhuje, aby sa popri existujúcej možnosti Komisie kedykoľvek vyjadriť svoje obavy týkajúce sa nevyhnutnosti alebo primeranosti kontroly hraníc (jej obnovenia alebo predĺženia) mala odteraz Komisia povinnosť vydať stanovisko vždy, keď sa kontrola hraníc vykonáva dlhšie ako šesť mesiacov. Konzultačný postup obsahuje ďalšiu záruku, pretože by odteraz mal zahŕňať aj príslušné agentúry. Navrhované znenie týkajúce sa konzultačného postupu, ktorý by riadila Komisia, objasňuje, že treba náležite zohľadniť členské štáty zasiahnuté takouto kontrolou.

Návrh prispieva k posilneniu bezpečnosti v rámci schengenského priestoru tým, že sa členským štátom poskytuje možnosť predĺžiť v prípade potreby kontrolu vnútorných hraníc v reakcii na závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti odôvodňujúce takúto kontrolu.

Aktualizácia schengenského právneho rámca vzhľadom na nové výzvy, ktorá sa realizuje s cieľom zachovať jeho schopnosť primerane reagovať na pretrvávajúce závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti a ktorá ponúka dodatočný čas, ktorý by mohol byť potrebný na riešenie týchto výziev, je plne v súlade s krokmi, ktoré Komisia uviedla v európskej migračnej agende a Európskom programe v oblasti bezpečnosti.

⁶ C(2017) 3349 final.

⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, Ú. v. EÚ L 158/77, 30.4.2004.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Návrh je založený na článku 77 ods. 2 písm. e) ZFEÚ.

Návrhom sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc).

• Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)

Činnosť v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti patrí do oblasti spoločných právomocí EÚ a členských štátov v súlade s článkom 4 ods. 2 ZFEÚ. V dôsledku toho sa uplatňuje zásada subsidiarity v súlade s článkom 5 ods. 3 ZEÚ, podľa ktorého Únia koná len v takom rozsahu a vtedy, ak ciele navrhovanej činnosti nemôžu členské štáty uspokojivo dosiahnuť na ústrednej úrovni alebo na regionálnej a miestnej úrovni, ale z dôvodov rozsahu alebo účinkov navrhovanej činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie.

Návrhom sa upravujú existujúce ustanovenia kapitoly III Kódexu schengenských hraníc týkajúce sa dočasného obnovenia kontroly vnútorných hraníc len v obmedzenej miere s cieľom reagovať na nedávne skúsenosti nadobudnuté v posledných rokoch, keď niektoré členské štáty niekoľkokrát predĺžili počiatočnú dobu obnovenia kontroly vnútorných hraníc.

V návrhu sa tiež posilňujú povinnosti členských štátov voči susedným členským štátom, ktoré zasiahne plánované obnovenie alebo predĺženie kontroly hraníc, pretože sa ukázalo, že účinnosť súčasných ustanovení v tomto smere je obmedzená.

Cieľ, ktorým je vymedzenie rozsahu, obdobia trvania a postupu pre výnimočné predĺženie dočasnej kontroly na osobitnom úseku či osobitných úsekoch vnútornej hranice, berúc pritom do úvahy zodpovednosti členských štátov s ohľadom na verejný poriadok a vnútornú bezpečnosť, ako aj potrebu obmedziť kontrolu vnútorných hraníc na to, čo je nevyhnutne potrebné, aby sa zachoval priestor bez kontroly na vnútorných hraniciach, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, no možno ho lepšie dosiahnuť na úrovni Únie. Únia preto môže prijať navrhované opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity.

• Proporcionalita

Navrhované zmeny pravidiel týkajúcich sa dočasného obnovenia kontroly vnútorných hraníc sú primerané cieľu ochrany verejného poriadku a zaistenia vnútornej bezpečnosti v priestore bez kontroly vnútorných hraníc.

V návrhu sa v plnej miere uznáva, že v rámci schengenských pravidiel musí dočasné obnovenie kontroly hraníc a jej následné predĺženie zostať výnimkou, na ktorú sa vzťahujú osobitné pravidlá spoločné pre všetkých členov schengenského priestoru.

Návrh je odpoveďou na zistené nedostatky v súčasných pravidlách, pokiaľ ide o pretrvávajúce ohrozenie verejného poriadku a vnútornej bezpečnosti, ktoré v posledných rokoch zaznamenali niektoré členské štáty (ako sú cezhraničné teroristické hrozby, sekundárny pohyb nelegálnych migrantov, ktorými sa odôvodňuje dočasné obnovenie kontroly vnútorných hraníc). Na základe tejto skúsenosti sa zdá, že aj praktiky akceptované Komisiou, pokiaľ ide o kombinovanie maximálnych období vykonávania kontroly vnútorných hraníc na základe článku 28 (udalosti vyžadujúce si neodkladné opatrenia) a článku 25 (predvídateľné udalosti), sa môžu ukázať ako nedostatočné na riešenie určitých dlhodobých hrozieb.

Na tento sa navrhujú tieto kroky:

1. Predĺženie všeobecnej lehoty v prípade predvídateľných udalostí na maximálne jeden rok.

Očakáva, že táto lehota sa uplatní v prípade, že ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti nemožno riešiť v horizonte niekoľkých mesiacov. Táto možnosť by nemala mať vplyv na priemernú dĺžku trvania obnovenia kontroly hraníc na základe najčastejších dôvodov súvisiacich vo všeobecnosti so športovými podujatiami alebo významnými politickými udalosťami. Treba pripomenúť, že v rámci týchto limitov stanovených v Kódexe schengenských hraníc je rozhodnutie o skutočnom trvaní dočasného obnovenia kontroly hraníc na základe článku 25 alebo článku 28 Kódexu schengenských hraníc v kompetencii členského štátu. Keďže rozsah a trvanie dočasného obnovenia kontroly vnútorných hraníc by nemali prekračovať rámec toho, čo je nevyhnutne potrebné ako reakcia na závažné ohrozenie, Komisia môže dohliadať na skutočnú dĺžku trvania tejto kontroly a môže v tejto súvislosti vydať stanovisko. Komisia je povinná vydať stanovisko v prípade obáv týkajúcich sa nevyhnutnosti alebo primeranosti obnovenia kontroly hraníc, alebo ak sa kontrola vnútorných hraníc vykonáva dlhšie ako šesť mesiacov.

Každé možné zneužitie aktualizovaného harmonogramu sa bude riešiť aj v rámci všeobecnej právomoci Komisie ako strážkyne zmlúv.

Okrem toho akékoľvek obnovenie alebo predĺženie kontroly hraníc bude podliehať posúdeniu rizík, v ktorom by sa posúdila očakávaná dĺžka ohrozenia, dotknuté úseky hranice a disponibilné opatrenia a vysvetlilo by sa, prečo sa vybrané opatrenie považuje za najvhodnejšie na riešenie zisteného ohrozenia. Po šiestich mesiacoch vykonávania kontroly hraníc by sa v rámci posúdenia rizík mala prezentovať aj analýza toho, ako predchádzajúce predĺženie(-a) prispelo(-i) k zmierneniu zisteného ohrozenia.

2. V návrhu sa tiež zavádza možnosť výnimočne predĺžiť kontrolu vnútorných hraníc, ak to isté ohrozenie pretrváva dlhšie ako jeden rok, ale iba vtedy, ak závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti, ktorým sa odôvodnilo predĺženie kontroly hraníc, je dostatočne konkrétne a rieši sa prijatím primeraných výnimočných opatrení na vnútroštátnej úrovni – konkrétne zavedením výnimočného stavu. Aby sa zaistila výnimočná povaha týchto ďalších predĺžení, konkrétna možnosť ísť nad rámec všeobecných lehôt uvedených v Kódexe schengenských hraníc by si vyžadovala stanovisko Komisie s následným odporúčaním Rady, kde sa prípadne uvedú podmienky spolupráce medzi príslušnými členskými štátmi, a išlo by o prvú podmienku každého predĺženia. Odporúčanie sa môže týkať doby v trvaní najviac šesť mesiacov, ktorá by sa mohla predĺžiť najviac trikrát – vždy na maximálne šesť mesiacov podľa toho istého postupu.

- **Výber nástroja**

Návrh sa týka zmeny nariadenia. Keďže návrh dopĺňa existujúce ustanovenia hlavy III kapitoly II tohto nariadenia týkajúce sa dočasného obnovenia kontroly vnútorných hraníc, jediným vhodným nástrojom je nariadenie.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Posúdenia vplyvu**

Navrhovaná zmena umožňuje určitý stupeň kontrolovanej flexibility v rámci existujúcich pravidiel bez toho, aby sa zmenila logika výnimočnosti obnovenia kontroly vnútorných hraníc. Táto skutočnosť odôvodňuje zjednodušenú analýzu disponibilných možností. Nie je preto potrebné plnohodnotné posúdenie vplyvu.

- **Základné práva**

V navrhovanej zmene sa rešpektujú základné práva a zásady stanovené v Charte základných práv Európskej únie, najmä právo na slobodu pohybu a pobytu (článok 45). Záruky uvedené v článku 3 písm. a), článku 4 a článku 7 Kódexu schengenských hraníc sa naďalej uplatňujú.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Navrhovaná zmena nemá vplyv na rozpočet EÚ.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Článok 25 sa mení takto:

- Maximálna lehota pre dočasné obnovenie kontroly hraníc v prípade predvídateľných udalostí, ktoré predstavujú vážne ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti, ako sa stanovuje v odseku 4 prvej vete tohto ustanovenia, sa predlžuje zo šiestich mesiacov na jeden rok. V súlade s tým sa v záujme dosiahnutia väčšej primeranosti dĺžky obnoviteľných dôb kontroly podľa tohto ustanovenia, pokiaľ ide o maximálne celkové trvanie kontroly hraníc, upravujú aj odseky 1 a 3 a stanovuje sa v nich predĺženie možných obnoviteľných dôb z 30 dní na šesť mesiacov.
- Účelom tejto úpravy je zohľadnenie pretrvávajúceho závažného ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti (napríklad cezhraničnej teroristickej hrozby alebo sekundárnych pohybov neregulárnych migrantov, ktoré odôvodňujú dočasné obnovenie kontroly vnútorných hraníc), ktorého riešenie, ako sa ukázalo v posledných rokoch, môže vyžadovať viac času.
- Odsek 2 sa mení s cieľom doplniť odkaz na nový článok 27a.
- Do odseku 4 sa dopĺňa mimoriadna možnosť predĺžiť kontrolu vnútorných hraníc nad rámec maximálnej lehoty. Ak teda závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti trvá dlhšie ako jeden rok, môže sa výnimočne predĺžiť kontrola hraníc vo forme obnoviteľných dôb kontrol v trvaní najviac šesť mesiacov, a to maximálne na dobu dvoch rokov, s výhradou splnenia podmienok a dodržania postupu stanovených v novom článku 27a.
- Cieľom tejto úpravy je zabezpečiť, aby aktualizované pravidlá viac zodpovedali novým výzvam.

Článok 27 sa mení takto:

- V odseku 1, v ktorom sa vymedzujú prvky plánovaného obnovenia kontroly hraníc (ktoré sú na základe článku 25 ods. 3 uplatniteľné aj na predĺženia) sa dopĺňa nové písmeno aa), v ktorom sa zavádza nová povinnosť pre členské štáty vypracovať a zdieľať posúdenie rizík. V tomto posúdení rizík by sa mala posúdiť očakávaná dĺžka ohrozenia a dotknuté úseky hranice, a malo by sa v nich preukázať, že kontrola hraníc je opatrením predstavujúcim poslednú možnosť. Malo by poskytovať aj podrobné informácie o koordinácii so susednými členskými štátmi zapojenými do takejto dočasnej kontroly vnútorných hraníc. Aby sa zabezpečila kvalita týchto údajov, Komisia je povinná zapojiť príslušnú agentúru podľa toho, na akom ohrození je plánované obnovenie alebo predĺženie kontroly hraníc založené (t. j. Európsku agentúru pre pohraničnú a pobrežnú stráž alebo Europol).

Tento nový prvok sa dopĺňa na zdôraznenie toho, že kontrola hraníc je opatrením predstavujúcim poslednú možnosť, pokiaľ ide o riešenie závažného ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti, ktoré by sa malo používať len vtedy, ak sa iné opatrenia považujú za nedostatočné na dosiahnutie rovnakých výsledkov.

Tento cieľ je podporený konkrétnou povinnosťou uloženou členským štátom, ktoré pri kontrole hraníc prekračujú rámec šiestich mesiacov, aby retrospektívne preukázali, že obnovenie kontroly hraníc prispelo k riešeniu zisteného ohrozenia.

Zmenené ustanovenie tiež zdôrazňuje potrebu koordinácie so susednými členskými štátmi zasiahnutými plánovanou kontrolou hraníc.

V tejto súvislosti sa v písmene e) dopĺňa text objasňujúci, že koordinácia so susednými členskými štátmi by sa mala uskutočniť pred prijatím rozhodnutia o obnovení alebo predĺžení kontroly vnútorných hraníc.

Okrem toho sa posledná veta tohto odseku upravuje tak, aby sa zdôraznilo, že spolupráci so susednými členskými štátmi bude Komisia venovať osobitnú pozornosť a môže si o nej vyžiadať viac informácií.

- Vzhľadom na osobitný postup na predĺženie kontroly nad jeden rok, okolnosti, za ktorých je Komisia povinná vydať stanovisko, ako sa uvádza v odseku 4, sa zodpovedajúcim spôsobom upravia. Podľa tejto zmeny Komisia alebo niektorý členský štát môžu vydať stanovisko, ale v prípade obáv týkajúcich sa nevyhnutnosti alebo primeranosti plánovaného obnovenia kontroly hraníc, alebo ak sa kontrola vnútorných hraníc vykonáva dlhšie ako šesť mesiacov, má Komisia povinnosť stanovisko vydať. Táto povinnosť je posilnená a aktualizovaná, aby sa zohľadnila nová povinnosť týkajúca sa vypracovania posúdenia rizík a úlohy agentúr pri tomto posudzovaní.
- Odsek 5, v ktorom sa stanovujú podrobnosti týkajúce sa konzultačného postupu medzi Komisiou a členskými štátmi, sa takisto aktualizuje tak, aby odrážal účasť agentúr. Z toho vyplýva, že sa očakáva, že agentúry by sa tohto procesu mali zúčastňovať. Ostatné zmeny odrážajú zmeny v predchádzajúcich odsekoch, čím sa viac zviditeľní kontrola nevyhnutnosti a primeranosti plánovanej kontroly hraníc. Navrhované zmeny majú za cieľ zabezpečiť, aby dočasné obnovenie alebo predĺženie kontroly vnútorných hraníc, bolo v praxi sprevádzané koordináčnymi opatreniami medzi členskými štátmi dotknutými touto kontrolou.

Ako už bolo uvedené vyššie, dopĺňa sa nový článok 27a s cieľom stanoviť podmienky a postup, ktoré sa majú dodržať v prípade závažného ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti presahujúceho jeden rok.

- V odseku 1 sa vysvetľuje, že kontrola hraníc môže byť výnimočne predĺžená na obdobie dlhšie ako jeden rok, ak je závažné ohrozenie vnútornej bezpečnosti alebo verejného poriadku dostatočne konkrétne a trvá dlhšie ako jeden rok. Toto ustanovenie by sa malo vykladať v zmysle odôvodnenia 8, ktoré obsahuje ďalšie usmernenie o tom, ako možno preukázať konkrétnosť ohrozenia. Preto, aj s prihliadnutím na kritériá pre dočasné obnovenie kontroly hraníc stanovené v článku 26, sa kontrola hraníc môže výnimočne predĺžiť nad rámec jedného roka s cieľom podporiť výnimočné opatrenia prijaté na vnútroštátnej úrovni a zamerané na riešenie pretrvávajúceho závažného ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti (napríklad výnimočný stav).

- Odsek 2 odkazuje na procesné ustanovenia článku 27, ktoré by sa mali naďalej uplatňovať (podmienky týkajúce sa obsahu oznámenia, pravidlá výmeny informácií s Európskym parlamentom a Radou, právo utajiť niektoré skutočnosti).
- V odsekoch 3 a 4 sa stanovuje postup, ktorý sa má dodržiavať. Podľa neho môže takéto mimoriadne predĺženie odporučiť Rada pri zohľadnení stanoviska Komisie (ktoré je povinná vydať, vzhľadom na zmeny v článku 27 ods. 4 uvedené vyššie, a ako sa uvádza v článku 27a odseku 3).

Predĺženie možno odporučiť trikrát – vždy na maximálne šesť mesiacov a na základe toho istého postupu. Vzhľadom na skutočnosť, že potreba ďalšieho predĺženia kontroly vnútorných hraníc nad rámec jedného roka bude pravdepodobne motivovaná dôvodmi, ktoré sa dotýkajú vnútroštátnych výkonných právomocí a právomocí v oblasti presadzovania práva, a mala by byť podporená primeranými výnimočnými opatreniami na vnútroštátnej úrovni, navrhuje sa, aby odporúčanie Rady nezáviselo od návrhu Komisie, pretože by tak vzhľadom na okolnosti vzniklo riziko, že sa opiera o veľmi obmedzené informácie. Stanovisko Komisie by však Rada mala náležite zohľadniť.

V súlade s predchádzajúcimi ustanoveniami, v ktorých sa vyžaduje väčšie zapojenie susedných členských štátov, sa tiež navrhuje, aby Rada vo svojom odporúčaní prípadne určila podmienky spolupráce medzi dotknutými členskými štátmi.

Článok 2 nariadenia obsahuje štandardné podmienky nadobudnutia účinnosti a rozsahu pôsobnosti.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY,

ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2016/399, pokiaľ ide o pravidlá vzťahujúce sa na dočasné obnovenie kontroly vnútorných hraníc

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 77 ods. 2 písm. e),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) V priestore, kde sa osoby môžu voľne pohybovať, by malo obnovenie kontroly vnútorných hraníc ostať výnimočným opatrením. O obnovení kontroly vnútorných hraníc by sa malo rozhodnúť len ako o opatrení predstavujúcom poslednú možnosť, ktoré sa bude uplatňovať počas obmedzeného obdobia a len do tej miery, v akej je kontrola nevyhnutná a primeraná vzhľadom na zistené závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti.
- (2) Zistené závažné ohrozenie možno riešiť prostredníctvom rôznych opatrení v závislosti od jeho povahy a rozsahu. Členské štáty majú k dispozícii aj policajné právomoci, ako sa uvádza v článku 23 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/399 z 9. marca 2016, ktorým sa ustanovuje kódex Únie o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc)⁸, ktoré pri splnení určitých podmienok možno aplikovať v pohraničných oblastiach. V odporúčaní Komisie o primeraných policajných kontrolách a policajnej spolupráci v schengenskom priestore⁹ sa na tento účel pre členské štáty stanovujú usmernenia.
- (3) V súlade s ustanoveniami hlavy III kapitoly II Kódexu schengenských hraníc možno ako opatrenie predstavujúce poslednú možnosť dočasne obnoviť kontrolu vnútorných hraníc v prípade závažného ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti, a to na obmedzenú dobu najviac šiestich mesiacov v prípade predvídateľných udalostí (článok 25) a na obmedzenú dobu najviac dvoch mesiacov v prípadoch vyžadujúcich si neodkladné opatrenia (článok 28). Tieto časové rámce sa ukázali ako postačujúce na riešenie závažných hrozieb súvisiacich s najčastejšími predvídateľnými udalosťami, ako sú medzinárodné športové podujatia alebo významné politické udalosti.
- (4) Zo skúseností však vyplýva, že niektoré závažné ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti, ako sú cezhraničné teroristické hrozby alebo osobitné prípady sekundárnych pohybov neregulárnych migrantov v rámci Únie, ktoré odôvodnili

⁸ Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2016, s. 1.

⁹ C(2017) 3349 final z 12. 5. 2017.

obnovenie kontroly hraníc, môžu pretrvávať aj po uplynutí uvedených dôb. Preto je potrebné a odôvodnené prispôbiť dĺžku trvania dočasného obnovenia kontroly hraníc súčasným potrebám a zároveň zabezpečiť, aby toto opatrenie nebolo zneužívané a zostalo výnimkou, ktorá sa bude používať len ako posledná možnosť. Na tento účel by sa všeobecná lehota uplatniteľná podľa článku 25 Kódexu schengenských hraníc mala predĺžiť na jeden rok.

- (5) Aby sa zabezpečilo, že tieto kontroly vnútorných hraníc zostanú výnimočným opatrením, členské štáty by mali predložiť posúdenie rizík týkajúce sa plánovaného obnovenia alebo predĺženia kontroly hraníc. V posúdení rizík by sa malo posúdiť najmä to, ako dlho môže zistené ohrozenie pretrvávať, a ktoré úseky vnútornej hranice sú dotknuté, a zároveň by sa v ňom malo preukázať, že predĺženie kontroly hraníc je opatrením predstavujúcim poslednú možnosť, a vysvetliť, ako môže kontrola hraníc pomôcť pri riešení zisteného ohrozenia. Ak kontrola vnútorných hraníc trvá dlhšie ako šesť mesiacov, v posúdení rizík by sa mala aj retrospektívne preukázať účinnosť obnovenia kontroly hraníc pri riešení zisteného ohrozenia a podrobne vysvetliť, ako bol každý susedný členský štát zasiahnutý takýmto predĺžením kontrol konzultovaný a zapojený do stanovenia najmenej zaťažujúcich operačných opatrení.
- (6) Veľmi dôležitá bude kvalita posúdenia rizík predloženého členskými štátmi, aby bolo možné posúdiť nevyhnutnosť a primeranosť plánovaného obnovenia alebo predĺženia kontroly hraníc. Európska agentúra pre pohraničnú a pobrežnú stráž a Europol by mali byť zapojení do tohto posudzovania.
- (7) Právomoc Komisie vydať stanovisko podľa článku 27 ods. 4 Kódexu schengenských hraníc by sa mala upraviť s cieľom zohľadniť nové povinnosti členských štátov týkajúce sa posúdenia rizík vrátane spolupráce s dotknutými členskými štátmi. Ak sa kontrola vnútorných hraníc vykonáva dlhšie ako šesť mesiacov, Komisia by mala byť povinná vydať stanovisko. Aj konzultačný postup stanovený v článku 27 ods. 5 Kódexu schengenských hraníc by sa mal zmeniť tak, aby odrážal úlohu agentúr (Európskej agentúry pre pohraničnú a pobrežnú stráž a Europolu) a zameriaval sa na praktické vykonávanie rôznych aspektov spolupráce medzi členskými štátmi vrátane prípadnej koordinácie rôznych opatrení na oboch stranách hranice.
- (8) S cieľom zabezpečiť, aby sa revidované pravidlá lepšie prispôbili výzvam súvisiacim s pretrvávajúcim závažným ohrozením verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti, mala by sa stanoviť možnosť predĺžiť kontrolu vnútorných hraníc na viac ako jeden rok. V záujme riešenia zisteného ohrozenia by sa okrem predĺženia kontroly mali na danom území zaviesť aj primerané výnimočné opatrenia na vnútroštátnej úrovni, ako je napríklad vyhlásenie výnimočného stavu. V žiadnom prípade by takáto možnosť nemala viesť k ďalšiemu predĺženiu dočasnej kontroly vnútorných hraníc v trvaní dlhšom ako dva roky.
- (9) Mal by sa zmeniť odkaz na článok 29 uvedený v článku 25 ods. 4 s cieľom objasniť vzťah medzi dobami uplatniteľnými podľa článku 29 a článku 25 Kódexu schengenských hraníc.
- (10) Možnosť vykonávať dočasnú kontrolu vnútorných hraníc v reakcii na konkrétne ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti, ktoré pretrváva dlhšie ako jeden rok, by mala podliehať osobitnému postupu.
- (11) Na tento účel by Komisia mala vydať stanovisko týkajúce sa nevyhnutnosti a primeranosti takéhoto predĺženia a prípadne o spolupráci so susednými členskými štátmi.

- (12) Vzhľadom na povahu takýchto opatrení, ktoré sa dotýkajú vnútroštátnych výkonných právomocí a právomocí v oblasti presadzovania práva, pokiaľ ide o závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti, by sa vykonávacie právomoci na prijímanie odporúčaní podľa tohto osobitného postupu mali výnimočne zveriť Rade.
- (13) Rada pri zohľadnení stanoviska Komisie môže odporučiť takéto mimoriadne ďalšie predĺženie a prípadne stanoviť podmienky spolupráce medzi dotknutými členskými štátmi s cieľom zabezpečiť, že pôjde o výnimočné opatrenie, ktoré bude prijaté len na také dlhé obdobie, aké je potrebné a odôvodnené, a ktoré je v súlade s opatreniami prijatými na vnútroštátnej úrovni na danom území na účely riešenia toho istého konkrétneho ohrozenia verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti. Odporúčanie Rady by malo byť podmienkou pre akékoľvek ďalšie predĺženie po uplynutí jedného roku, a teda by malo mať rovnakú povahu, akú má odporúčanie už stanovené v článku 29.
- (14) Keďže cieľom tohto nariadenia, teda umožniť vo výnimočných prípadoch predĺženie obnovenia kontroly hraníc na konkrétnom úseku či konkrétnych úsekoch vnútorných hraníc na dobu potrebnú na to, aby členský štát primerane reagoval na pretrvávajúce ohrozenie cezhraničného charakteru, je doplniť súčasné pravidlá o dočasnom obnovení kontroly vnútorných hraníc, nie je ho možné dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov; je potrebné vykonať zmenu spoločných pravidiel zavedených na úrovni Únie. Únia teda môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v uvedenom článku toto nariadenie neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov.
- (15) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto nariadenie je založené na schengenskom *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto nariadení, či ho bude transponovať do svojho vnútroštátneho práva.
- (16) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES¹⁰; Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na prijatí tohto nariadenia, nie je ním viazané, ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (17) Toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES¹¹; Írsko sa preto nezúčastňuje na prijatí nariadenia, nie je ním viazané, ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.
- (18) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeym kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky

¹⁰ Rozhodnutie Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43).

¹¹ Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20).

a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis*¹², ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia Rady 1999/437/ES¹³.

- (19) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*¹⁴, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia 1999/437/ES¹⁵ v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES¹⁶.
- (20) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto nariadenie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*¹⁷, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/EÚ¹⁸.
- (21) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady, ktoré sú uznávané najmä Chartou základných práv Európskej únie,
- (22) Nariadenie (EÚ) č. 2016/399 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (EÚ) č. 2016/399 sa mení takto:

1. Článok 25 sa nahrádza takto:

„1. Ak existuje v priestore bez kontroly vnútorných hraníc závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti v niektorom z členských štátov, tento členský štát môže výnimočne obnoviť kontrolu hraníc na celej dĺžke alebo na určitých

¹² Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹³ Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31).

¹⁴ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁵ Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31).

¹⁶ Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1).

¹⁷ Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹⁸ Rozhodnutie Rady 2011/350/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí v mene Európskej únie Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19).

úsekoch svojich vnútorných hraníc na obmedzenú dobu najviac 30 dní, alebo na predvídateľné trvanie tohto závažného ohrozenia, ak jeho trvanie prekročí 30 dní, ale toto obnovenie kontroly hraníc nesmie prekročiť šesť mesiacov. Rozsah a trvanie dočasného obnovenia kontroly vnútorných hraníc neprekročí mieru, ktorá je nevyhnutne potrebná na zabezpečenie reakcie na závažné ohrozenie.

2. Kontrola vnútorných hraníc sa obnoví len ako posledná možnosť a v súlade s článkami 27, 27a, 28 a 29. Pri zvažovaní prijatia rozhodnutia o obnovení kontroly vnútorných hraníc v súlade s článkami 27, 27a, 28 alebo 29 sa v každom prípade zohľadnia kritériá uvedené v článkoch 26 a 30.

3. Ak závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti v dotknutom členskom štáte trvá dlhšie, než je doba stanovená v odseku 1 tohto článku, môže tento členský štát po zohľadnení kritérií uvedených v článku 26 a v súlade s článkom 27, ako aj po zohľadnení akýchkoľvek nových skutočností, predĺžiť dobu kontroly svojich vnútorných hraníc na základe rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v odseku 1 tohto článku, na dobu zodpovedajúcu predvídateľnému trvaniu závažného ohrozenia, ktorá neprekračuje šesť mesiacov, a to aj opakovane.

4. Celková doba obnovenia kontroly vnútorných hraníc, vrátane všetkých predĺžených dôb kontroly v zmysle odseku 3 tohto článku, neprekročí jeden rok.

Vo výnimočných prípadoch uvedených v článku 27a možno celkovú dobu ďalej predĺžiť najviac na dva roky v súlade s uvedeným článkom.

V prípade výnimočných okolností uvedených v článku 29 možno celkovú dobu predĺžiť najviac na dva roky v súlade s odsekom 1 uvedeného článku.“

2. Článok 27 sa mení takto:

i) V odseku 1 sa dopĺňa nové písmeno aa):

„aa) posúdenie rizík, v ktorom sa posúdi, ako dlho môže zistené ohrozenie pretrvávať a ktoré úseky vnútorných hraníc sú dotknuté, v ktorom sa preukáže, že predĺženie kontroly hraníc je opatrením predstavujúcim poslednú možnosť, a zároveň vysvetlí, ako môže kontrola hraníc pomôcť pri riešení zisteného ohrozenia. V prípade, že kontrola hraníc už bola obnovená na viac ako šesť mesiacov, v posúdení rizík sa takisto vysvetlí, ako predchádzajúce obnovenie kontroly hraníc prispelo k zmierneniu zisteného ohrozenia.

Posúdenie rizík obsahuje aj podrobnú správu o koordinácii medzi dotknutým členským štátom a členským štátom alebo členskými štátmi, s ktorými má spoločné vnútorné hranice, na ktorých sa vykonávala kontrola hraníc.

Komisia poskytne posúdenie rizík podľa potreby Európskej agentúre pre pohraničnú a pobrežnú stráž a Europolu.“

ii) V odseku 1 sa písmeno e) nahrádza takto:

„e) prípadne opatrenia, ktoré majú prijať ostatné členské štáty, ako bolo dohodnuté pred dočasným obnovením kontroly dotknutých vnútorných hraníc.“

iii) Posledná veta odseku 1 sa nahrádza takto:

„Komisia môže podľa potreby požiadať dotknutý členský štát alebo dotknuté členské štáty o dodatočné informácie, a to aj pokiaľ ide o spoluprácu s členskými štátmi zasiahnutými plánovaným predĺžením kontroly vnútorných hraníc, ako aj dodatočné informácie potrebné na posúdenie toho, či ide o opatrenie, ktoré predstavuje poslednú možnosť.“

iv) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Po oznámení dotknutého členského štátu podľa odseku 1 a s ohľadom na konzultácie stanovené v odseku 5 môže Komisia alebo ktorýkoľvek z ostatných členských štátov bez toho, aby bol dotknutý článok 72 ZFEÚ, vydať stanovisko.

Ak má Komisia obavy, pokiaľ ide o nevyhnutnosť alebo primeranosť plánovaného obnovenia kontroly vnútorných hraníc, alebo ak sa domnieva, že by bolo vhodné uskutočniť konzultáciu o niektorých aspektoch oznámenia, vydá na tento účel stanovisko.

Ak kontrola vnútorných hraníc už bola obnovená na dobu šesť mesiacov, Komisia vydá stanovisko.

iv) Odsek 5 sa nahrádza takto:

„Informácie uvedené v odseku 1 a každé stanovisko Komisie alebo členského štátu podľa odseku 4 sú predmetom konzultácií vedených Komisiou. Konzultácie prípadne zahŕňajú spoločné stretnutia medzi členským štátom, ktorý plánuje obnoviť kontrolu vnútorných hraníc, ostatnými členskými štátmi, najmä tými, ktoré sú priamo zasiahnuté týmito opatreniami, a príslušnými agentúrami. Preskúma sa primeranosť plánovaného opatrenia, zistené ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti, ako aj spôsoby, ako zabezpečiť realizáciu vzájomnej spolupráce medzi členskými štátmi. Členský štát, ktorý plánuje obnoviť alebo predĺžiť kontrolu vnútorných hraníc zohľadní pri vykonávaní kontroly hraníc v najvyššej možnej miere výsledky týchto konzultácií.“

3. Dopĺňa sa nový článok 27a:

Osobitný postup v prípade, že závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti pretrváva viac ako jeden rok

„1. Vo výnimočných prípadoch, ak členský štát čelí tomu istému závažnému ohrozeniu verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti počas dlhšej doby, než je doba uvedená v článku 25 ods. 4 prvej vete, a ak sú v záujme riešenia tohto ohrozenia prijaté na danom území aj primerané výnimočné opatrenia na vnútroštátnej úrovni, kontrola hraníc dočasne obnovená v reakcii na toto ohrozenie môže byť ďalej predĺžená v súlade s týmto článkom.

2. Najneskôr šesť týždňov pred uplynutím doby uvedenej v článku 25 ods. 4 prvej vete príslušný členský štát oznámi ostatným členským štátom a Komisii, že má záujem o jej ďalšie predĺženie v súlade s osobitným postupom stanoveným v tomto článku. Toto oznámenie obsahuje informácie požadované podľa článku 27 ods. 1 písm. a) až e). Uplatňuje sa článok 27 ods. 2 a 3.

3. Komisia vydá stanovisko.

4. Rada pri náležitom zohľadnení stanoviska Komisie môže odporučiť, aby členský štát rozhodol o predĺžení kontroly vnútorných hraníc na dobu najviac šesť mesiacov. Uvedenú dobu možno predĺžiť najviac trikrát, vždy najviac o ďalších šesť mesiacov. Rada vo svojom odporúčaní uvedie aspoň informácie uvedené v článku 27 ods. 1 písm. a) až e). Prípadne určí podmienky spolupráce medzi dotknutými členskými štátmi.“

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*